

УДК 747:331.102.312

ХУДОЖНЯ СКЛАДОВА В ПРОФЕСІЇ ДИЗАЙНЕРА ІНТЕР'ЄРУ ТА МЕБЛІВ

Студ. С. О.Лачинов, гр. БДі 3-15

Науковий керівник д. мист., проф. Р. Д. Михайлова

Київський національний університет технологій та дизайну

Дизайнер інтер'єру формує атмосферу, стиль та естетику середовища, втілюючи бажання та настрої його власників. Художньою основою дизайну є стилі, які виникали у різні історичні періоди або створювалися як конкретні художні ідеї. Вони передбачали низку дій від проектування деталей до реалізації їх у фінальному проекті дизайнера. Впродовж століть виникали різні тенденції оформлення робочого та житлового простору людини зважаючи на функціональні та естетичні вподобання.

Метою даної роботи є визначення художньої складової у дизайнерській діяльності; **завданням** – виявлення специфіки художнього у підготовці дизайнера інтер'єру та меблів.

Об'єктом вивчення є художня складова у дизайні, **предметом** дизайн інтер'єру та меблів.

Результати дослідження. Ідея створення інтер'єру виникла у первісні часи. З розвитком людства вона урізноманітнювалася та розвивалась відповідно до людських потреб та викликів часу. З давніх часів в процесі ручної праці майстри вдосконалювали своє ремесло шляхом поєднання його технічних особливостей з мистецтвом, що створювало нові концепції. Слід зазначити, що концепції з часом могли не лише отримувати нові форми, а й залишатися незмінними впродовж століть, що надавало речам певного духу, шарму та стилю. У більшості випадків зміни відбувалися під впливом розвитку науки і техніки, а також на онові історичних, соціально-економічних, політичних та психологічних факторів.

В результаті аналізу різних літературних джерел [1–4], можна виділи притаманні кожному історичному періоду риси розвитку дизайну як напряму діяльності, який опановували протягом часів. У добу Ренесансу багатому італійському помешканню був притаманний дещо загромаджений інтер'єр: не надто зручні позолочені меблі, настінні полиці, люстри з металу або дерева, різнокольоровий шовк, важкі драпіровки, картини у дорогих та важких рамах, скульптурні витвори, бронзові вази і годинники. На відміну від нього, інтер'єр доби модерн передбачав асиметричні лінії, різноманітність кольорів та тональних відтінків, орієнтацію на природні форми, що мало вираження у наслідуванні рослинного та тваринного світу, стилізованого зображенням квітів, рослин, комах.

Зважаючи на розвиток дизайну та його затребуваність, облаштування приміщень та створення меблів завжди потребувало людей з креативним способом мислення, і лише у ХХ ст. було започатковано підготовку спеціалістів в даній галузі. У 1957 р. створено Міжнародну раду промислового дизайну, яка сприяє розвитку дизайну у світі. На загальному зібранні в 1969 р. у Лондоні було сформульоване визначення дизайну як творчої діяльності, метою якої є розвиток осмисленого гармонійного середовища, що найкраще задовольняє матеріальні і духовні потреби людини. Відтак просування технічної естетики, художнього дизайну є важливою соціально-економічною та культурною проблемою у формуванні інтелектуальної особистості, адже створюючи річ, дизайнер надає їй форму, відповідну функції та вартості об'єкту.

В Україні в силу історичних обставин дизайнерська освіта в різних частинах розвивалася не синхронно. У Східній, Центральній та Південній частинах, які до початку ХХ ст. належали Російській імперії, розвиток був відсутнім, в той час, як у Західній Україні, яка належала Австро-Угорщині, дизайнерська освіта була близька до європейської. З Галичини, зі Львова, де були досить активними культурні і художні стосунки із Віднем, щорічно виїжджала молодь на навчання у вишах та індустріальних школах. В Україні індустріальні училища з часом почали відкриватись у Галичині та на Буковині, зокрема у Львові та Станіславі (Івано-Франківськ). З 1905 по 1914 р. у Львові діяла «Вільна художня академія», а в 20–30-х рр. низка приватних шкіл та студій.

Після II Світової війни художні заклади почали працювати у Харкові. Зважаючи, що місто було потужним промисловим центром машинобудівництва, Харківський художній інститут перетворився на Харківський художньо-промисловий, де навчали дизайнерським професіям. В їх основі лежали дві школи: школа малювання М.Раєвської-Іванової, утворений у художньо-промисловому училищі та Харківський технологічний інститут, котрий мав досвід підготовки інженерів з конструкторською освітою. Ці заклади в Україні були першими з дизайнерським ухилом. Завдяки ним сформувалися три основні напрями дизайну – промисловий, графічний і середовища.

На сьогодні інтер'єр враховує та відображає все розмаїття інтересів сучасної людини, що проявляється не лише у тенденціях конкретних стилізацій, але й у свідомій полістилістиці. Окрім органічного поєднання форми, кольору та матеріалу, об'єкт має містити ряд функціональних особливостей. Для успішної реалізації проекту необхідно поєднувати не лише творчі навички, а й вміння користуватись та застосовувати технічні засоби та новинки на всіх етапах втілення проекту, а саме: розробка загальних концепцій і аналіз існуючих аналогічних проектів; оптимізація компонентів проекту та їх гармонійне поєднання; розробка і узгодження ескізу його замовника; масштабне та 3D-моделювання; реалізація проекту реальність, його корекція за запитом; підбір та дизайн індивідуальних меблів; внутрішнє оздоблення після оздоблювальних робіт; текстильний дизайн простору.

В наш час професійну підготовку, яка забезпечить отримання нових теоретичних знань, практичних навичок за спеціалізацію «дизайнер інтер'єра» в Україні можна отримати у низці закладів вищої освіти, а саме у Київському національному університеті технологій та дизайну; Київському національному університеті культури і мистецтв, Київському державному інституті декоративно-прикладного мистецтва і дизайну М.Бойчука, Артакадемія сучасного мистецтва імені Салвадора Далі, Національній академії образотворчого мистецтва та архітектури, де її основою є вивчення історії матеріальної та художньої культури.

Висновок: В результаті проведеного дослідження можна впевнитись в актуальності розвитку напрямку підготовки дизайнерів інтер'єру і меблів, оскільки це буде актуально в будь-який період розвитку людства. Це підтверджується постійним прагненням до вдосконалення форми меблів, декоративних елементів житлових або іншого виду приміщень. Так само безперервним є процес вивчення та інтерпретації художніх стилів та технологій, елементів, витворів мистецтва як таких, що є базовою основою сучасних ідей оснащення та оздоблення інтер'єру.

Ключові слова: дизайн, інтер'єр, художня культура, творчість, художнє конструювання, технічна естетика.

ЛІТЕРАТУРА

1. Козирєв М. П., Козловська Ю. Р. Професійне становлення фахівця в умовах вищого навчального закладу // Науковий вісник 1'2013. – Львівський державний університет внутрішніх справ. С. 305–313.
2. Професійне становлення особистості [Електронний ресурс] http://pidruchniki.com/2015060965017/psihologiya/teoretichni_osnovi_osobistisnogo_stanovlennya_fahivtsya
3. Designings Buildings Wiki [Електронний ресурс] Interior designer /https://www.designingbuildings.co.uk/wiki/Interior_designer
4. Hoboken, N.J. : Wiley, 2013. Christine M Piotrowski Professional practice for interior designers WBDG [Електронний ресурс] Interior design / Режим доступу: <https://www.wbdg.org/design-disciplines/interior-design>